

Франц Кафка не хоче помирати : роман

Сексік Лоран

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Сергій Ковальчук

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Кірлінг, 4 червня 1924 року

Ми, д-р Гуго Гофман, доктор медицини Віденського факультету, адміністратор санаторію «Кірлінг», засвідчуємо, відповідно до статті 29 внутрішнього розпорядку закладу, цю декларацію й підтверджуємо її правдивість.

(Примітка для секретаріату: копія медичної картки буде надіслана професорові Піку в Прагу та докторові Зигфріду Леві, лікарю та дядькові пацієнта).

Учора, 3 червня 1924 року, ми констатували смерть пацієнта Франца Кафки, який народився 3 липня 1883-го в Празі, у сім'ї Германа та Юлії Кафок, доктора права за фахом, який проживав у родинному домі, працював у штаб-квартирі Страхової каси від нещасних випадків на виробництві в Королівстві Чехія в Празі й перебував у відпустці за власним бажанням.

Він помер у результаті гострого туберкульозного ларингіту, який спричинили недоїдання та зневоднення.

Окрім гортані, хвороба вразила обидві легені, кишківник і мозкові оболонки.

Пацієнт не міг їсти вже декілька днів.

Пан Кафка прибув до нашого закладу 19 квітня 1924 року.

До цього він перебував у палаті професора Маркуса Гаєка у Віденському університетському госпіталі, на поверсі, призначеному для лікування хворих на останній стадії туберкульозу, у стані, який вважався безнадійним. Пацієнт був виписаний із палати, у супереч лікарським рекомендаціям, на прохання його родичів для переведення в наш санаторій.

Хворий був оглянутий нами по прибуттю, і ми встановили такий діагноз:

прогресуючий генералізований туберкульоз, ускладнений фульмінантним туберкульозним ларингітом.

При клінічному обстеженні виявлено:

Рентгеноскопія виявила два великі затемнення в правій і лівій легенях, одне з яких було поверхневим і кавернозним, а також компресійний випіт у правій плевральній порожнині.

Ларингоскопія виявила непрохідний вихід гортані з майже повною обструкцією глотки.

Відповідно до нашого протоколу лікування, спрямованого на зупинку прогресування, ми призначили:

Пацієнт Кафка, будучи вегетаріанцем, відмовився від страв із червоного м'яса, запропонованих як необхідна калорійна добавка до лікування, — варто зазначити, що впродовж останніх двох тижнів уживання цього виду їжі було заборонено з огляду на стан горла хворого.

Пацієнт Кафка завжди демонстрував ґрунтовні знання перебігу своєї недуги.

Згідно з висновками опитування пана Кафки, хвороба почалася десять років тому, 1913-го або 1914 року.

Якийсь час недуга перебігала безсимптомно, проявляючись лише астеною та сильними болями в животі, що свідчило про можливий туберкульоз травного тракту та лімфатичних вузлів.

Перший прояв хвороби стався в серпні 1917-го, коли вночі з'явилося масивне кровохаркання, яке супроводжувалося періодичним кашлем із кров'ю протягом наступних кількох днів. Пацієнту тоді було 34 роки.

Факторами, що сприяли зараженню бацилою Коха, були такі: проживання у великому місті, любов пацієнта до непастеризованого, некип'яченого сирого молока, що, як відомо, сприяє передачі бактерій через молоко корів, хворих на туберкульоз.

Пан Кафка звернувся до лікаря Мюльштейна, терапевта в Празі, який діагностував простий випадок бронхіту. Коли ж симптоми не зникли, хворий записався на огляд до професора Фрідла Піка, який

діагностував туберкульоз легенів. Рентгенівські знімки підтвердили діагноз: ураження верхівкової ділянки правої частки легені.

Професор Пік призначив ін'єкції туберкуліну, від яких пацієнт відмовився.

З 1917-го по 1921 рік хвороба перебігала відносно спокійно, проявляючись інтенсивними головними болями, можливо, пов'язаними з ушкодженням мозкових оболонок, і гострими болями в животі, що, імовірно, виникли у зв'язку з ураженням черевної порожнини.

На професійне й особисте життя Кафки недуга суттєво не впливала.

Починаючи з січня 1921 року, хвороба розвивалась несприятливо й вимагала постійного перебування в санаторіях, зокрема в Мерано (Північна Італія) й Матліарах (Високі Татри), з частими перервами у професійній діяльності.

9 місяців тому, у вересні 1923 року, пацієнт захворів на іспанку. Вірус грипу ускладнив ураження подвійною пневмонією, яка залишила пацієнта в комі на 72 години. Несподівано, зважаючи на стан пацієнта, інфекцію нарешті вдалося взяти під контроль.

Після епізоду грипу тривале перебування пацієнта в Берліні під час особливо суворої зими минулого року в надзвичайно небезпечних умовах призвело до незворотного розвитку ураження гортані.

З травня минулого року, оглянувши пацієнта, доктор Оскар Бек виклав свої висновки в листі, який я подаю нижче і котрий можна знайти в справі пацієнта Кафки.

«Учора мене викликала до Кірлінга пані Дора Діамант. У доктора Кафки дуже боліла гортань, особливо коли він кашляв. Під час прийому їжі пацієнт майже не міг ковтати.

У гортані я помітив туберкульозний процес дезагрегації, який також зачіпав частину надгортанника. У такому випадку хірургічне

втручання абсолютно неможливе, і я призначив ін'єкцію спирту у верхній гортанний нерв.

Сьогодні мені зателефонувала пані Дора Діамант і повідомила, що це мало лише тимчасовий ефект і що біль поновився з тією ж інтенсивністю.

Я порадив пані Діамант відвезти доктора Кафку назад до Праги, оскільки доктор Нойман оцінював його шанси на виживання в три місяці.

Пані Дора відмовилася, вважаючи, що це дасть пацієнтові зрозуміти серйозність його стану.

Також я порекомендував жінці, щоб вона пояснила батькам пана Кафки, наскільки серйозною є ситуація.

Я дуже добре розумію бажання пані Діамант, яка зі зворушливою самопожертвою піклувалася про хворого, скликати конференцію фахівців у Кірлінгу.

Мені довелося пояснити їй, що легені доктора Кафки, як і гортань, перебувають у такому стані, що жоден фахівець не зможе йому допомогти, і все, на що ми можемо розраховувати для полегшення його стану, — це пантопон або морфій».

Зберігаючи повну свідомість до останніх хвилин життя, але втративши мову через інвазію гортані, пацієнт протягом останніх тижнів висловлював свої думки, пишучи записки.

Причина смерті 3 червня пов'язана з неодноразовими ін'єкціями морфію для полегшення страждань пацієнта й усунення задухи, викликані набряком гортані.

Відвідувачі, які приходили до хворого, були зареєстровані в журналі обліку закладу:

Догляд за пацієнтом здійснювали:

З огляду на медичні навички останнього та за згодою доктора Кафки, на пана Клопштока було покладено відповідальність за догляд за пацієнтом.

Саме пан Клопшток повідомив про кончину Кафки, після того як надав йому останню допомогу, зокрема зробив ін'єкцію смертельного морфію.

Пацієнта відспівала в каплиці, що прилягала до закладу, пані Дора Діамант.

На прохання пана Роберта Клопштока саме йому доручили повідомити родину про смерть.

Поховали Франца Кафку в Празі 11 червня 1924 року.

• • •

Далі — у повній книжці «Франц Кафка не хоче помирати : роман».

nashaknyga.com.ua